

Előfizetési árak:

egy évre . . . 6 ft — kr.
 fél évre . . . 3 ft — kr.
 legyed évre . . 1 ft 50 kr.

zerkesztőség és kiadóhivatal:
 Lurczaparti-utca 31. szám.
 ova a lap szellemi részét
 lefő közlemények, előfize-
 tési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyilt-tari közle-
 mények kiadó-hivatalunk mé-
 ret szerint oleón számít.

Egyes példányok kaphatók:
 nyomdánkban, Stark N. és
 Untermüller E. könyvk-ben
 számunként 5 krétt.
 Készítok vissza tartalmak.

Megjelenik hetenként háromszor:
 vasárnap, szerdán és pénteken
 a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
 a kiadó-hivatalban és lapkihordóink utján
 kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Munkáskérdés Szentesen.

A szentesi gazdák Vadnay főispán ve-
 zérlete mellett a „Csongrád megyei gazdasági
 egyesület” helyiségében vasárnap délután bi-
 zalmas értekezletet tartottak az aratási szer-
 ződés feltételeinek megállapítása végett.

A tárgyalás részleteire nem terjeszke-
 lünk ki annyival kevésbe, mert a gazdák
 régleges megállapodásra nem jutottak; ha-
 nem egy szűkebb körű bizottságot küldtek
 ti, hogy az aratási szerződés feltételeit pon-
 tonként dolgozzák ki és a legrövidebb idő
 alatt terjesszék be a nagy értekezlet elé.

Kiküldött tudósítónk jelentése alapján
 előttünk fekszik az értekezlet tanácskozá-
 sák — pro et contra — nem csak a han-
 gyalata, de az egész eredménye, s így már
 na is abban a helyzetben vagyunk, hogy
 előre ítéletet mondhatnánk, lesz-e eredménye
 a bizottság beterjesztett javaslata alapján a
 gazda és a munkások közötti viszony min-
 den közérdekelt kielégítő szabályozásának. De
 az események útjába vágni nem kívánunk.
 A lelkek mélyén forrongó szocialisztikus kér-
 lésnek egyik legfontosabbika az, hogy a mun-
 kásnép és gazda közötti fennforgó differen-
 zciákra nézve a jogviszonyok különösen az
 aratás idejére — minden irányban rendez-
 lessenek.

Nem tudjuk, hogy a kiküldött bizottság
 javaslata mennyiben szolgál jó alkalmul arra,
 hogy a munkást a gazdához és a gazdát a
 munkáshoz közelebb hozza s azokat a nagy
 ekziszcenciális és elvi ellentéteket, melyek a

pro et contra mesterségesen is csinált áram-
 latok utján a gazdát a munkástól elválasz-
 tani igyekeznek, kiegyenlitsék s ezt az ek-
 ziszcenciában egymásra utalt két társadalmi
 elemet közös egyetértésre vezéreljék. Annyit
 azonban tudunk s ezt már előre is megál-
 lapíthatjuk, hogy Szentesen semmiféle izga-
 tás s a gazdák körében lámasztható reak-
 cionárius felfogás és gondolkozásmód nem
 lesz képes oly helyzetet teremteni, hogy az
 aratással szemben a szentesi mezőgazdasági
 munkások és gazdák között az elmékekben
 fennforgó minden differenciát ki ne lehessen
 egyenlíteni.

Erről egyrésztől garanciát nyújt a szen-
 tési gazdák józansága, türelme és áldozatkész-
 sége, másrésztől a szentesi munkások hig-
 gadsága, s az a tudat, hogy a szentesi mun-
 kás méltányosabb és jobb gazdát Magyaror-
 szágon sehol és semmi körülmények között
 nem talál, mint saját városában. — S ez
 természetes; mert Magyarországnak nincsen
 Szenteshez hasonló egy második városa, hol
 a birtokelosztás aránya oly kedvező visz-
 nyok között állana fönn, a mint ez nálunk
 lényeg van. Itt a kis- és középgazda 90
 százalékát képezi a földbirtok tulajdon jogá-
 nak. S a gazdák — majdnem kivétel nélkül
 egy politikai jogok kérdésében, mint ekzis-
 zenciális szempontból lelkükön hordják a
 vagyon és politikai vagyon határain kívül
 álló munkásné vagy tömegének minden
 nemes és jogos érdekét. — S az általános
 kedvező hangulatnak mélyre hatólag — sőt
 döntőleg áll szolgálatában itt az a viszony,

a mely szintén mondhatni egyedül áll Ma-
 gyarországon, hogy Szentesen a tíz hold
 birtoktól fölfelé haladó birtokos osztálynak
 csak alig 17 százalékát képezi a munkásnép-
 nek azon rétege, mely az arató munkások
 táborához tartozik.

Ez annyit jelent, hogy Szentesen min-
 den mezőmunkás s saját városának határá-
 ban talál munkát az aratás idején.

S így Szentes város határából egyetlen-
 egy szentesi mezőgazdasági munkásnak nem
 kell más városba, községbe és uradalomba
 vándorolni el, hogy aratás idején munkát, s
 e munkával magának és családjának egy
 évre való kenyeret szerezzen. Ily viszonyok
 között ha a gazdák minden ellenszenv nél-
 kül, józan okossággal és az emberszeretet
 nemes lelkével állapítják meg a földtők és a
 munkások között fennforgó egyezkedési vi-
 szonyt, akkor Szentesen könnyű lesz oly
 szerződési formulát megállapítani, melyet
 nemcsak az aratásnál, de a mezőgazdasági
 munkásság minden ágában és minden idő-
 ben úgy lehet alkalmazni, hogy gazda és
 munkás egyformán megtalálja benne a méltá-
 nyosság minden feltételeit.

Előttünk tisztában van a kérdés, hogy
 miképen kellene rendezni e tekintetben a
 munkás és munkaadó között a viszonyt, s
 hogy ennek daczára semmiféle önálló ta-
 nácsal és konkrét javaslattal elő nem állunk,
 s ezekkel az emberek lelkében egyrésztől
 reményeket, másrésztől megfontolást vagy
 ellenmondást nem kívánunk felköltöni, az
 ezuttal nem azért van, mert mi tartanánk

A „SZENTESI LAP” TÁRCZÁJA.

Játék a pusztán.

Egy nyaravasszóval megjelenítette az egész
 pusztát a hol megjelent a „nagy paraszt”. Az elől-
 don „kegyelmes paraszt” volt sok helyen a neve
 Rózsa Sándornak. Hanem hívták őt Sándor bácsi-
 nak is.

Annai mindenféle regényes bolondságot írtak
 már össze a rablóvezérről, hogy bizony csak nevelne
 azon ókalmu vastag bajusza elől, ha megjelenhetne
 még egyszer széttekinteni a puszták csónjdo felett.

Odaállították az emberek elé a sötét tekintetű,
 mindig a föld felé tekintő „kegyelmes paraszt”-ot,
 mint valami mesebeli nagy jellemű hőst, a ki soha
 sem ölt. Ha megtudná ezt az öreg odalent, csont-
 kezét kivetné s behorpadt hant fölé... aztán oda-
 terelné karikás ostorával azokat a csontvázakat,
 melyekből az ő véres keze verte ki a lelket. Ez volna
 ám csak a szép társaság.

S a temető siri csónjében, az összeverődő,
 susogó fagalyak zenéje mellett hallani lehetne azt
 a dörgő beszégetést, a hogy a vén betyár a bandát
 rénczba szokta szedni.

— Csügány Marcsi.

Egy rövid csontváz tátogatja az állkapcsját.

— Hier!

— No, Marcsi, miért is fektettelek le hanyat
 ebbe a gödörbe, mi?

A csont-legény fölemeli a kezét s oda tapogat
 a mély, üres szemüregbe. Az istenadja a könyvet
 keresi.

— Megvesztéltem a tanyán egy urt asztony-
 ságot.

A „kegyelmes paraszt” haragra lobban.

— Pedig úgy-e bizony megparancsoltam, hogy
 az asztonyhoz nyuini tiós! Kotródj vissza és aludj,
 mert végig vágok rajtad.

— Egy óriási csontváz összeüti bokáját s a
 hogy szalutálva megmozdul, nagy ropogás halatszik.

— Jöjlen!

— Kend kis kutya legény volt. Van-e pihe-
 nése kendnek, he?

A csontóriás vállat von.

— Biz' én Sándor bátya, csak hánykolódom.

— Emlékszik-e kend a kezemre?

— Erzem most is itt a nyakam körül.

— Már nem csoda, ha az embort ilyen nagy
 aivás után elhagyja az emlékező tehetsége. Miért is
 szedtem csak vállára kendet?

Az óriási csontváznak lebukik a koponyája.

— Belőitem egy gyerek szivébe.

A haramia-vezér megrázta az öklét.

— Hej pedig megmondiam kendeknek, a
 gyerekekhez egy újjal se nyuljanak! Sipircz, vissza
 a gödörbe!

Ezután tis, tizenkét csontvázat lódit el maga
 előtt. Zsándárok, apró betyárok, kik utjában jártak.
 Meg kellett halniok, nehogy veszélyeztessék a vezér
 szabadságát hitvány apróságokkal. Meghunyaszkodva
 surrannak vissza a földre.

Ujabb csapat bujik elő.

— Megálj! ki vagy — kiált a vén betyár, ut-
 ját állva két egyforma csontaláknak. — Már nem
 emlékszem rátok.

A két csontváz odaszegozdik a temető röghe.
 Hosszu kezük össze vannak fogozva, remegve simul-
 nak egymáshoz.

— A Meszes-tesztvérek a felsővárosról.

— Aha, az áruik! No, gyönyörű fluk, egydt.
 alusztok?

— Együtt ám!

— Menjete, menjete, már most megbocsájtom
 hogy áruikodtatok ellenem.

Katonás lépésekkel közeledik három csontalak.
 A haramia-vezér „halt”-ot kiált.

— Hat ti itt egy glédába hárman?

Az első kitátja állkapcsját.

— Müller zsandár őrmester vagyok... ezek
 itt társaim.

A haramia megrendülve hátrál kiejti kezéből
 a karikás ostart, leszegezi a tekintetét a rögökre,
 nagyot mordul:

— Rátok nem szivesen emlékszem!

Ezután belebukik a gödörbe.

Ilyen csoport biz az, melynek hüvelyéből a
 „kegyelmes paraszt” kiverte a lelkeket...

Hát azt akarom én elmondani a mire a vén
 betyár leike nem szivesen emlékezett vissza.

A puszták „nagy paraszt”-ja játszott a zsan-
 dárokkal, a katonákkal, a kiből századokat küldtek
 a nyakára. Ugy játszott velök mint macska az egérral.

A renetgő rónaságon felsőges volt egy ilyen
 játék. Valamikor a vértanuk harcjátéka volt ilyen.
 Tánczoló lóhátról. Játszva kergették a zsandárokat
 a — másvilágra.

Mint a Müllerket. (A mire Rózsa Sándor soha
 sem emlékezett vissza szivesen.)

Nyár volt, delibáb bujáltak a pusztaság rengo-
 tásgében, a hol az égbolt leereszkedik. 1856-ot
 számláltak.

A haramia vezér összebuzta szemöldökét s kő-
 rütötte a banda főbbjei: Fazék Gábor, Osznovics

akár a munkások felháborodásától, akár a munkaadók ellenszenvétől, aggályától és ellenmondásától; hanem, mert a meggyőződés azon ellenállhatlan reményével állunk szemben ezen kérdésnél, hogy Szentesen még ha mesterségesen nagy erőszakkal akarának is mélyreható és áthidalatlan különbségeket teremteni a munkások és gazdák között, akkor sem volna ereje semmiféle erkölcsi hatalomnak arra, hogy a szentesi gazdaközönseget és a szentesi munkánépet egymással szemben oly egzisztenciális harcra sodorja, melyet becsületes jóakarattal, kölcsönös önzetlenséggel és közösen táplált nemes emberszeretettel kiegyenlíteni ne lehetne.

Várjuk tehát be az aratási szerződés feltételeinek megállapítására kiküldött bizottság jelentését; majd ha ez előttünk fekszik, hozzászólunk, s ha azt látjuk — a mire nem is gondolunk — hogy ebben a gazdák önzése akarna ráfeküdni a munkás kenyerére, akkor lelkünk egész erejével fogunk tiltakozni és küzdeni ellene; s viszont, ha oly helyzet elé állítattunk, hogy méltányos aratási feltételekkel szemben a munkánép nagy tömege lépne föl méltánytalan és jogtalan követelésekkel, akkor lelkünk egész erejével fogunk sikra szállni minden jogtalan, méltánytalan, törvénytelen és erőszakos követeléssel szemben.

Az egységénél tehát, melynél gazda és munkás legközelebb szerződéses akcióban fog állani, a gazdák részéről méltányosságot, önzetlen áldozatkészséget, emberszeretetet; a munkások részéről pedig a jogos önvédelem biztosítása után megadást, türelmet és a közös érdek becsületes mérlegelését követeljük.

Országgyűlés.

Budapest, április 30.

Szenzáció! Szenzáció!

Még pedig szomorú szenzációképp futott végig a folyosón az a hír, hogy Festetics Andor gróf az elnöknek bejelentette mandátumáról való lemondását, mert csődbe jutott.

A régi kormánypart gardából egymás után dől ki néhány vicinális-építő ember. Móricz Pál és Bokross Elek rózsás vasut-spekulációját folytán mentek tönkre. És ez volt a veszte Festetics grófnak, volt földművelésügyi miniszternek, Szapary Gyula gróf sógorának.

Pista, Móró és Halász Gázi aggodalmasan összeszúgtak, hogy baj van.

— Karikás ostromot! — kiált Rózsa Sándor a leomlik barna karjáról a bő ingu, a mint föl-emeli és megrázza öklét. Erői vastagra dagadtak, izmai rángatóztak. Így szokott lenni mikor haragos.

Most pedig szörnyű haragos volt. A Meszesék a felsővárosról eláruáltak. Ezt megtudta s néhány perc múlva lóháton vágatott a négy haramia a puszták „nagy paraszt”-ja után.

Az áruló vadakat hajszolta fel. A két Meszes ott remegett a haramiák tánczó paripái előtt a rónaságon. Akár csak a mindszenti ispán marháit hajtották volna.

Aztán jött az ítélet.

A haramia-bíróháton a bekerített s lakatlan Rónay-tanyában tánczolta körül a földre bukott árulókat. A főbíró-haramia kibontotta karikását, intett, hogy a bíróság álljon féltre, mert ő kívánja az ítéletet végrehajtani.

A Meszeseket agyon korbácsolta.

Mielőtt a tekintetes haramia-bíróház olvágatott, a főbíró, összehajta kedves korbácsát, így vett búcsút a halálra volt árulótól:

— Aztán ha odafönt szalonnát esznek kendtek, megtörüljék ám kendtek a szájukat.

A legszébben színezett a délibáb, déli harangszó bugott át a szomszéd Dorosmáról a pusztára. A dorosmai járáson az őrdög hajtotta tán elő éppen most a csirkáló őrséget. Müller zsandárörmester, egy zsandárcimborája és két lovas katona fölfegyverkezve csörtének a sűrű porbundában előre.

Az országuton, az árok bózójában valami nagy megmozdul.

Szilágyi Dezso tehát bejelentette a lemondó levelet s az erdőtörvény került tárgyalásra.

E vita nem vetett nagy hullámokat. Szóba került a majdánki erdőfosztás is többek közt, de a miniszter azal tekardóztott, hogy ő teljesen korrektul járt el. Ellenben a javaslatot maga a kormánypart sem találta kifogástalannak. Kubinyi Árpád például azt fejtette, hogy e törvény a közigazgatási reform előtt nem hajtható végre kellő eredménnyel. Jónás Ötön aki szinte csak a kormánypart padjáról szólalt fel, a minis tert véd-elmébe vette. A Kubinyi beszédének kellő ellensúlyozásképpen melegen ajánlotta a törvényjavaslatot, amiért a jobboldal zajos tapsokkal jutalmazta.

Igy végződött a Kubinyi-Daranyi — háború. A szavazásnál kitudt, hogy a nemzeti párt erdő-kérdésekben is szolidáris a kormány párttal.

Szombat lévén, itt megszakították a tanácskozást és az interpellációkat vették sorra. Lukács László pénzügyminiszter választott először Thaly Kálmán interpellációjára a munkási vár megszálása tárgyában, nyugodtan jelentvén ki, hogy neki igenis volt tudomása arról, hogy a vár egy részét a közös hadsereg befogadására alakították át.

— Tiltakozom az ellen, replikázott Thaly, hogy a nemzeti kegyeletnek egy olyan emlékezetes tárgyat, mint Zrínyi Ilona vára, kaszáryának használatjára fel a ház azonban a választ tudomásul vette. Ezután Kossuth Ferencz interpellált az iránt, hogy a kormány miért tiltotta be a hajdu bősörmenyi népgyűlés, mikor az önálló vámtérlet iránti törekvés jogos és alkotmányos. Perczel ur jónak látta kijelenteni, hogy ő nem mér kétféle igazsággal, a mi igaz is, mert ő sokkal többféle igazsággal mér. A népgyűlést pedig valójában azért tiltották be, mert a szociálisták után most a többi pártok kerülnek sorra. A kormányt felháborította a magyar társadalom hallatlan bevetése s most a társadalom löbbi osztályainak szabadságjoga után lör.

Szerencsétlenség a Zsoldos-telepen.

(Kiküldött tudósítónktól.)

Hétfőn estefelé futó tűzként terjedt el a hír, hogy ifj. Zsoldos Ferencz tégláégető telepén óriási szerencsétlenség történt, miután egy épülő félben lévő cserépegelő kemence boltozata beszakadt és több munkást maga alá temetett. Eleinte úgy beszélték, hogy két munkás azonnal halálát lelto, de ez a hír nem sokára meg is lett cáfolva, mert a szerencsétlenség emberéletet nem követelt eddig és valószínűleg nem is fog ezt követelni, de a baj mégis meg van, miután őt egyén súlyosan egy pedig könnyedén megsebesült.

A szerencsétlenségnek, hogy mi az igazi okozója és kit terhel egész súlyával a felelősség, azt tudni nem lehet, egy azonban bizonyos, hogy a kőművesek hanyagviselése, a tulmerészség itt előtérbe

— Nem rongy az, hé, hanem ember! — rikolt az őrmester.

Egy gyanus vándorló-legény volt. Irása se volt egy lovas legénynek be kellett kísérni Dorosmára. Az őrdög akarta ezt így, hogy az őrség még kisebb legyen.

Közel esett a Lajkó-tanya. Müller őrmester oda vezényelt, hogy a negyedik cimborát ott vizsgálják. Leszerelték s éppen tarisznyához ültek, a mikor egy kanászyerek lohog be nagy lihegéssel.

— Jaj, jaj ne bántanak engem, én nem tehetek róla!

— Miről, te fiu?

— Rózsa Sándorék tiszteltetik magukat és azt üzenik, hogy itt vannak nem messze a kiserdőben.

Mindig így kezdődött a játék. Ez volt a kihívás. Bátor ember volt Müller, a betyárok szerették az ilyen embert.

Kint az erdőszélen vad zivally támad, lobogás zug végig a harasztos földön, a zsandárok győzelmesen üzik a betyárcsapatot, melynek nyomában golyó sivit élesen. Ej, hát így a csizmaszárba szorult a „nagy paraszt” bátorsága, hogy fut, hátra se néz, pedig már elérik, mindjárt elérik a dorosmai népes tanyákat, akkor pedig lánczra kerülnek. Ezt hitték már a győzelmes zsandárok.

Hanem nem hallották a betyárok nevetését. Hiszen ez a kezdete a játéknak a pusztában. Ez a csel. Rózsa Sándor a dorosmai határnál megfordítja karikását hirtelen s megfordult a játék. A zsandárok kilőve minden puskaport, elől, a haramiák játsza utánuk. Két csapatra oszolva, közrekapják a menekülőket, mintha szállnának a paripák, tajtékot verve, de nem közelednek hozzájuk, nem lőnek rájuk, csak — játszanak, mint macska az egérrel.

nyomul, sőt nem hisszük — nem csalódunk, mikor azt mondjuk, — hogy a felelősség épp azokat terbeli leginkább, a kik ezért már eddig is túlságosan megszenvetkedt gondatlanságukért.

Egyébként szőlőn az esetről kiküldött tudósítónk jelentése.

Ifj. Zsoldos Ferencz gőzmalomtulajdonos, fa-kereskedő és téglagyáros márczius közepe táján vállalatba adta Dobozzki József helybeli kőművesnek egy új cserépegelő kemence felépítését. A kemence fedelét két kettős boltozat képezte és a két boltozat közül az egyik már teljesen készen is van. A másik boltozat alsó boltozatával szombaton lettek készen a munkások, a melyre — helyesebben — egy pernye rétegre rakni kezdték a felső boltozatot is.

Szombaton egész rendben ment a dolog, senti sem gondolt a bekövetkező szerencsétlenségre. A szombati napon félben hagyott munkát hétfőn folytatták, a mikor is az építésre felügyeletet gyakorló Lajos János kőművesegéd, nem tudni saját akaratából, avagy Dobozzki József vállalkozó utasítására a boltozatot tartó „arkus”-okat kieszlette. Maga az építelő Zsoldos Ferencz, továbbá a telepen dolgozó emberek közül többek figyelmzették Lajos Jánost arra, hogy az arkus kieszedése nagy merészség és hogy abból még baj is származhat, de ő az intésre, tanácsra mit sem adott, csinálta a dolgot úgy, a mint esetül tellett. Egy öreg nap-számos figyelmzettél még azt is elmondta, hogy a 60-as években a Vitalis-féle tégláégető telepen milyen nagy baj származott abból, hogy ott is kieszettek az épülő félben lévő boltozat alól az arkust. Mindössze azt felelte rá a vezető segéd: „hogy azok a kik Vitalisnál építkeztek, nem értettek a dologhoz.

Folytatták tehát munkájukat a boltozat tetején gondatlanul, és merész vállalkozásuknak alighanem a vasárnapról megmaradt derült hangulat volt egyik főrugója.

Détután 5 óra tájon lehetett az idő, mindőn az alsó boltozat, minden támaszték hiányában óriási zuhanással beszakadt, a melyre következett a még munkában lévő boltozat beszakadása és azon dolgozó munkások alázuhanása.

A zuhanást a téglák által csaknem egészen alátemetett munkások szivszaggató jalkiáltása követte. Hatan sérültek meg és pedig öten egész súlyosan, egy pedig könnyedén.

A telepen dolgozó munkások, maga Zsoldos

Ebből a játékból azonban nincs egéru. Ha adnak is, csak cselből. Mikor a tűzélő nap alatt a játékot megunták, a hab kiverte a prűszkölő paripákat, vagy tán egyik másik meg is sántult belé, akkor nyitnak utat a játék végének.

Mikor a zsandárok agyongyórtört kis csapata ezen az utolsó uton bemenekült a Miskolc-nyába, bezárkóztak az istállóba.

A betyárok nevetve döngötték meg az ajtót.

— Hát ilyen gyávák a király legényei?

Nem nyitították ki.

Föl akarták gyujtani az istállót, de Miskolc-ny gazda összetelt kezekkel könyörgött:

— Ne tegyék kigyelmetek!

— Hát mért ne? Nem vesz kend belé. Föl kell gyujtani.

— Ne tegyék kigyelmetek. Édes anyám nagyon beteg!

A betyárok elhallgattak.

Csak három lóvés hangozott még el az udvaron. Rózsa Sándor ítélete hajtattott végre. A zsandárok holttestét kocsi- rra tették, a bakra Miskolc-ny gazdát fölűtették s a puszták „kegyelmes paraszt”-ja dörgő hangon kiadta neki a parancsot:

— Baviszi kend a holtakat a főkapitány-ny és azt mondja kend, tisztelteti Rózsa Sándor, temetese el őket tisztességgel, mert a köteleességök teljesítésében veszték el...

S a mint laborult az este, a haramiakompánia ott vacsorázott hűgös kedvvel Pálly polgár- mester tanyáján.

Ferenz a tulajdonos, nemkülönben az ott időző dr. Mátéffy Pál orvos rögtön ott termettek a szerencsétlenség színhelyén, hogy a téglákkal csaknem egészen elmetelték az életnek megmenthessék. A szerencsétlenség híre csakhamar elhalasztotta a vasúti állomáshoz is, a honnan szintén érkezett segítség. Onnan ment el dr. Götz Bertalan orvos és Deutsch Dávid vasúti vendéglős. A városba pedig a vasúton megérkezett utasok vitték meg a szomorú hírt, melynek hallatára dr. Czuckerman Soma, dr. Lábos Endre városi orvosok és Dr. Lóvi Zsigmond nem késtek a helyszínre megjelenni és a szerencsétlenségek segíteni.

Dicséretes buzgalommal látott mindenki a mentéshez. A telefon dolgozó munkások, az odaérkezett orvosok mindnyájan kivették a részt maguknak, csakhogy a sérültek nehéz helyzetén javítsanak fájdalommal enyhítsék. A szív, az ész mindnyájanál azon munkált, hogy a baj, a fájdalom minél kisebb, tűrhetőbb legyen. Még is ha felemlítjük Deutsch Dávid vasúti vendéglóst, mint a ki kövételre méltó készséggel és teljes odaadással működött mint laikus ember az ápolásnál, seb mosásnál és bekötözésnél, akkor — hiszünk — nem bántjuk meg még a többi mentőket, mert csak a tiszta igazságot írjuk meg és Deutsch Dávid szívósága, emberszeretetéről számolunk be.

Mint fentebb említettük őt kőműves sérült meg súlyosan. Tarnóczy Imrénének a jobb lába két helyen, a bal lába egy helyen tört el, és még fején is erős zúzódást szenvedett. Ugy tudjuk, hogy Tarnóczy lábát kedden délután amputálták. Török János jobb lába és bal karja tört el, a melyhez még belső sérülés is járult. Lakatos János a fején és kezen szenvedett erős zúzódást. Az építésre felügyelő Lajos Janosnak pedig az oldalbordája tört be. Súlyos sérülést szenvedett még Göbblyös József, míg Brezovai György kőművestanoncz egy nem veszélyes bőrhorzsolással szabadult meg a veszedelemtől. Az esetről értesített rendőrség is csakhamar megjelent a helyszínre és Arady Kálmán rendőrfőkapitány azonnal kihallgatta Zsoldos Ferenczet, nemkülönben az építkezésnél foglalkozó egyeneket és a tanukat is. Midőn a szerencsétlenségről Dobóczi József értesült, szintén odasietett. De a látvány annyira lesújtó hatással volt rá, hogy ájultan rogyott össze és az orvosok alig tudták észmeletré hozni.

A sebesülteket azonnal a legnagyobb gondal a bekötözés után — a városi kórházba szállították és most is ott vannak.

A szerencsétlenségnek legfőbb oka az volt, hogy a boltozatot tartó árkus a munka befejezése előtt kiszedetett. Talán még így sem következett volna be a baj, ha a szombati eső a téglák közé rakott sarat meg nem lazítja. A másik boltozatnak, mely szintén olyan méretekkel készült mint a beszakadt, semmi baja nem lett, mert annak építésénél nem követték el azt a könnyelműséget, hogy az arkusokat kiszedték volna.

Hiba az is, hogy Dobóczi József vállalkozó — valószínűleg túlságos elfoglaltsága miatt — nem gyakorolta kellőképpen a felügyeletet a mi fölé joggal elvárható lett volna.

Ha a kellő felügyelet a vállalkozó, az észszerű eljárás a felügyelő részéről meg van, akkor ez a szerencsétlenség meg nem történhetik és 5 ember kincsje és ugyanannyi család kétségbeesése nem következik be.

Ez ügyben különben kedden délután a bíróság vizsgálatot tartott, hogy megállapítsa, vajjon kit illet a felelősség ezért a vétkes gondatlansággért, a mely miatt többen lettek örökre szerencsétlenek.

G. S.

Helyi és vegyes hírek.

— **Betiltott szociálista egyesület Hétfőn** reggel Békési Imre a szentesi szociálistáknak elismert vezére azzal a kéressel járult Vadnay főispánhoz, hogy a mennyiben tőle függ a szentesi munkások földmunkát kapjanak. Nem vagyunk ismerősek a beszélgetés részleteivel és így csak az eredményről írhatunk. Előrántották valahonnan azt az ügyet, hogy a szociálisták körének alapszabályai nem nyertek megerősítést a belügyminisztériumtól most azonnal föl kell osztatni ezt a kört s az elnököt, Békési Imrét csendőri fűszertel kísértek le a vármegyeháztól a rendőrséghez. Természetes, hogy ez az eljárás a munkásoknak nem volt inyére; nem vették jó néven, hogy mikor vezérük munkát kór,

akkor szurony közé fogják. Nagy tömegben gyűltek össze a pinconz és a rendőrség előtt, és könnyen érthető izgatottsággal beszéltek a személyes szabadság brutális megsértéséről.

Városunk országgyűlési képviselője Sima Ferencz, dr. Adám Endre társaságában éppen akkor ment arra, mikor a hangulat legelkeseredettebb volt az összegyűlt munkások között. Természetesen azonnal a rendőrségre siettek, hogy tudomást szerezzenek az ügynek miében létééről. Sima kérdésére Arady rendőrfőkapitány és Doroghy csendőrhadnagy eljárásukat azzal melegezték, hogy Békési Imre letartóztatva nincs és elővezetése azért történt, hogy az ideiglenesen megalkotott szociálista kör hatósági feloszlásán jelen legyen. — A kör alapszabálya ugyanis nem régebben érkezett le a ministeriumtól, a hol a nagyfejük nem merték azt jóváhagyni, miután azt bítték, hogy csak is az az alapszabály okozhatja az ő vesztüket. — Békési Imrét letartóztatás nélkül még is csendőrszuronyok között kísérték az I. tizedben Pataki Péterné Mácsai Anna házána lévő szociálista körhelyiségbe. A rendőrség elváltva dolgozó csendőrség a szociálisták irományait, könyveit, zászlóját, jelvényeit és 7 frt 65 kr. készpénzt rendőri zár alá helyezte. Hogy a dolog további fejleményeként mi következik — nem tudjuk, de azt hisszük, hogy Vadnay főispán és Perczel miniszter nevét aligha foglalják a szociálisták az imájukba.

— **Befejezett fegyelmi vizsgálatok.** Vársárhelyi polgármestere a napokban két fegyelmi vizsgálatot is fejeztet be s ezeknek iratát indítványtétellel végeztette az ügyészéghoz, hogy az ügyek a fegyelmi választmányok éhóban tartandó ülésén lefolydíhatók legyenek. Az egyik fegyelmi vizsgálatot néhai Gosztonyi Sándor volt rendőrfőkapitány ellen folytatta le a vagyoni felelősség megállapítása szempontjából, ki a járások kezelése körül követelt el szabálytalanságokat, a másikat pedig néhai Póka László volt alkaptány ellen, ki a kihágási pénzek elszámolása körül követelt el kisebb mérvű mulasztást. A vizsgálatok során több mint 30 tanut hallgatott ki a polgármester s ezeknek egy része, mint értesülünk, néhai Póka Lászlóra terhelőleg vallott.

— **Törekvő fiatal iparosok figyelmébe.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara pályázatot hirdet egy Daniel Ernő báró kereskedelmi miniszter ur által tárczája terhére adományozandó 300 frtos külföldi utazási ösztöndíjra. Az ösztöndíj elnyeréséért folyamodhatnak a kamara kerületéből (Szeged, Hírvásárhely, Baja, Szabadka, Zombor, Újvidék városok, Bács Bodrog és Csongrád megyék) oly tanulmányaikat végzett fiatal törekvő és kellőképpen képzett iparosok, kik 1898-ban tapasztalatot gyűjtése és képzettségük fejlesztése végett külföldi utat tenni készek. Főlsorolások illetőleg igazolások a folyamodásban a pályázó lakhelye, családi viszonyai, erkölcsi magaviselete, a szakma, melyet tanulmányozni szándékozik és a részletes utiterv, melynek kerestől vitelére a 300 frtos ösztöndíj elnyerése esetén vállalkozik. A pályázatok 1898. évi május 30-ig küldendők be a szegedi kereskedelmi iparkamarához.

— **Országos vásár.** Földeákon az országos vásár május 7 és 8-án fog megtartatni.

— **Vizbefutó gyermek.** Szántó Péter újvárosi lakosnak egy hasonló nevű 8 éves fia addig járszadott 4 éves kis öccsével a város szélén levő kukibogdórák egyikében f. hó 27-én, míg egyszer csak összeesapott feje fölött a szennyos víz s még mielőtt valahonnan segítség érkezett volna, belefulladott. Holttestét aztán kihúzták a vízből s a kórházba vitték, hol f. hó 28-án felboncolták s azután eltemették. A gondatlanság vádjá a szülőkre neheztül.

— **Szűjjeltűrészt ember.** Orosházáról írja ottani levelezőnk: Szörny halálai mult ki e hónap 27-én délután 5 órakor Horváth Sándor orosházi születésű, 23 éves, nős ember, három gyermek atyja. Horváth a Megeyaszi és társa gőzmalomnál és gőzfűrésznél szokott munkájához fogott, a gőzfűrészt tengelye, saját vigyázatlansága folytán, kórtényérel fogva magával rántotta és összemorzsolta. A szerencsétlen munkás azonnal szörnyet halt.

— **Hármas kivégzés.** A földi igazságszolgáltatás mult hó 30-án reggel játszotta el utolsó szerepét abban a véres drámában, amelyet a szjenicai félvezetett és magyar gyűlölettel eltelt horvátok rendeztek a mult nyáron. A zendülésre amelynek folyamán a legborzalmasabb részletek játszódtak le és amelynek folyamán a legborzalmasabb részletek játszódtak le és a melynek résztvevői állatias kegyetlenséggel pusztították és gyilkolták, tudvalegőleg az szolgáló okul, hogy egyes igaztók elhittették a néppel, hogy amennyiben a magyar zászlót a temőmra kitérték, minden horvátunk magyarra kell lennie. A zágábi törvényszék a gyilkosok köül tizenegyét ítél halálra, a báni tábla mint legfőbb fórum azonban háromnak kivételével, a többi váltoira nézve a halálbüntetést életfogytig tartó fegyházbüntetésre változtatta át. Miután ezt az ítéletet a király is jóváhagyta, ma végre is hajtották. Leve-

lezőnk a következőket jelenti: Reggel 6 órakor hajtották végre Bali hóhér a halálos ítéletet Lonscsár Márton és Tamason, valamint Manojlovics Száván. Lonscsár Márta és Tamás elszántan tették meg az utolsó utat, míg Manojlovics Száva meg volt törve és vezetni kellett; az akasztófa alatt még összeszedte erejét és szidalmazni kezdte a törvényszáki elnököt, de a dobpergés tulharsogta szavait. Fél 7 órakor a szomorú aktus véget ért. A halál mindhármuknál igen gyorsan állott be.

— **Haroz a csónakban.** Arad városból írják, veszedelmes izgága alakja volt éveken keresztül az aradmegyei Tok községnek Gombos Tódor csempész. Már mesterségénél fogva is hadilábban állott a faluval; de másként is alig volt ember, akivel ne akadt volna valami ügyes-bajos dolga. A napokban a sohorsini előjáróság előtt volt valami elintéznivalója, ahonnan akart visszatérni Tokra egy egész sereg emberrel, akiket tanúság tételre vitt el magával. Indulás előtt Gondos leszaladt a Marosba, hogy megnézzé, vajjon az átkeléshez rendben van-e a csónak. A szemle azonban balul ütött ki. Gondos ugyanis valami csekélység miatt össze szólalkozott Kontrás Ferencz kormányossal, aki már benn állt a csónakban. A szóváltásnak az lett a vége, hogy Gondos beugrott a csónakba s birokra kelt Kontrással. Valóságos élet-harcot vívott egymással a két felbőszült ember a rozoga alkotmányban, amely minden pillanatban közel volt az elmerüléshez. Jó főlörág tartott ez a viaskodás, míg végre Kontrás látva, hogy nem bír ellenfeleivel, egyet kanyarított rajta s belerántotta a folyóba itt aztán eleresztették egymást. Kontrás hosszú vergődés után kiuszott a partra, Gondos azonban odavesztett, Kontrás a csendőrség letartóztatta.

* **Legfelsőbb kitüntetés.** Mauthner Ödön, világszerte ismert budapesti magkereskedőnek, ki nek az orosz czár által történt magas kitüntetéséről csak a napokban emlékeztünk meg, 6 foisége a király a csász. és kir. udvari szállítói czímet adományozta.

A szentesi anyakönyvi hivatalból.

1898. április 22-től április 29-ig.

Egybekelés:

Németh Antal Pusztai Teréziával. Tóth Kálmán Megyeri Irmával. Sarkadi Fazekas János Sinóros Eszterrel.

Születés:

Sipos Erzsébet. Farsang János. Dallos Szilágyi Erzsébet. Fekete Mária Rozália. László Mária. Lajos Margit. Molnár Mária. Peczezy József. Mészáros János. Dömsödi Etelka. Molnár Erzsébet. Kormány Ferencz. Kléner Terézia. Molnár Sándor. Tokacsai Eszter. Lakos Eszter.

Halálozás:

Csányi József 16 éves, hátgerinczlob. Dömsödi Etelka 8 éves, veselőb. Dársó Ferencz 14 napos, szül. gyengesség. Lengyel János 31 éves, tüdővész. K. Nagy Erzsébet 48 éves, brightkór. Dancsik Mátyás 72 éves, bél- és vizelet-szervek gümösödése. Gulyás László 1 hónapos, bőlhurut. Szabados Mária 21 napos, szül. gyengesség. Pusztai József 1 éves, vörheny. Kovács Bálint 5 hónapos, höröglöb.

Szerkesztői üzenet.

Független cath. polgároknak. Osongrád. Nyilatkozatunkat — miután későn vetlünk — legközelebbi számunkban fogjuk közölni.

Az utolsó hét.

A II-ik nagy kir. szab. osztályosajáték 1 osztály húzása már e hó 11. és 12-én fog megtörténni.

Tisztelettel van szerencsém az igen tisztelt közönség figyelmét felhívni, miszerint ne mulassza el minden nagyobb kobckázat nélkül belemenni a sorsjegy vételbe, mivel az apródonként részletekben befizetett pénzzével nemcsak hogy részt vesz minden húzásban, hanem ha a 6-ik nagy húzásban óhajtana részt venni, éppen annyit kell fizetni akkor, mint részletenként.

1 egész sorsjegy ára 6 frt, 1/2 3 frt, 1/4 1 frt 50 kr, 1/8 75 kr. Társaságban 74 különböző számu sorsjegyekre 1 frt 50 kr.

Május 5-ig kapható Szánthó Jánosnál Kispiazz mellett, I. tized 292. sz. alatti.

441/1898. sz.

A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvizszabályozó társulat bábozca-mindszenti szakaszgázgátjától.

Hirdetmény.

A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvizszabályozó társulat bábozca-mindszenti szakaszának védgátjain a luczerna kaszálók- és egyéb fűtermének ez évi november 1-ig terjedő használata a magtermelés és legeltetés kizárásával 100 vagy 200 méteres szakaszokban nyilvános árverés útján s azonnali készpénz fizetés mellett, a helyszínén a legtöbbet ígérőknek f. évi május hó 11., 12., 13. és 14-ik napjain bizottságilag hasznosbérbe fog adani.

A Kurcza felső torkától a teési magas partig a gát az előtérrel együtt adatik ki.

Ugyanezen alkalommal készpénzfizetés mellett elárvereztetnek a védgáton elhelyezett száraz fűz-rózsák csomónként, továbbá a 2-10 számú örtelepeken levő fűz, nyár, fenyő őlfák négy vagy esetleg két öles részletekben is. A megvett rőszét és őlfát vevők a társulat területéről június 15-éig elszállítani kötelesek.

Az eladás sorrendje a következő:

1. **Május 11-én reggel 8 órakor** az Ócsod-bábozcai határnál kezdve a jaksori őrházig, délután az őrháztól kezdve a bökényi csárdáig.

2. **Május 12-én reggel 9 órakor** a Szegfü-csárdánál kezdve a kurczatoroki őrházig, délután az őrháztól kezdve az osztorai (8. számú) őrházig.

3. **Május 13-án reggel 1/2 9 órakor** az osztorai őrháztól kezdve a sulymostói (7. számú) őrházig, délután az őrháztól kezdve a Kuczori (6. számú) őrházig.

4. **Május 14-én reggel 1/2 9 órakor** a bökényi csárdától kezdve szivágyi (5. számú) őrházig, délután az őrháztól kezdve a Kuczori (6. számú) őrházig. (A Kuczori-csárdától a Kurcza felső torkáig terjedő gát részen ezidő szerint igen jó egy éves luczerna van.

Szentesen, 1898. május hó 1-én.

Schneider József,
h. igazgató, szakaszmérnök.

MAGY. KIR. SZAB.

(II. SORSJÁTÉK.)

OSZTÁLYSORSJÁTÉK

(II. SORSJÁTÉK.)

100 000 sorsjegy — 50 000 nyeremény.

Ezen nyeremények, melyek 6 osztályban kihuzatnak, kitesznek összesen

13 160 000 koronát

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

Egy Millió Korona **1 000 000** Egy Millió Korona

Kül:

A húzások nyilvánosan a magas kormány felügyelete alatt történnék Budapesten.	1 díj á 1 nyer. . . . . 1 . . . . . 2 . . . . . 1 . . . . . 1 . . . . . 1 . . . . . 2 . . . . . 1 . . . . . 5 . . . . . 1 . . . . . 7 . . . . . 3 . . . . . 31 . . . . . 67 . . . . . 3 . . . . . 432 . . . . . 763 . . . . . 1238 . . . . . 90 . . . . . 31700 . . . . . 3900 . . . . . 11750	600,000 400,000 200,000 100,000 90,000 80,000 70,000 60,000 40,000 30,000 25,000 20,000 15,000 10,000 5,000 3,000 2,000 1,000 500 300 200 170	Mindjárt a húzás után beküldjük t. ügyfeleinknek a hivatalos huzási lajstromot.
A megrendelt sorsjegyekkel együtt beküldjük minden megrendelőnek a kimerítő hivatalos sorsolási tervezetet.	ny. á 130, 100, 80, 40 kor.	A megrendelt sorsjegyeket beküldjük az összeg utánvételével is, ha ezt nem kapjuk postautalvány vagy más uton.	
A sorsjegyek ára az I-ső osztályra:	nyeremény és díj melyek összesen kitesznek 13 160 000 koronát.	A húzás kezdete f. é. május 11-én.	
Legész sorsjegy ftt 6.—		Megrendelések minél előbb beküldendők, mert valamennyi sorsjegy rövid idő alatt el lesz adva.	
1 fél 3			
1 negyed 150			

Fejérvári és Társa Budapest, 5. Marokkai-utca főelárusítók.

6 4

Jutányos árak!

BÁLI MEGHIVÓK, BELÉPTI JEGYEK, TÁNCZREND

UJDONSÁGOKAT

legolcsóbb

legszebb kivitelben

árakon készít

a „Szentesi első könyvnyomda részvény-társaság“

Kurczaparti-utca 31. szám.

Ugyanott a „Szentesi Lap“ részére mindenféle hirdetések a legjutányosabb árban vetetnek fel.

Pontosság!

Szentesi, 1898. Nyomatott a kiadótulajdonos: „Szentesi első Könyvnyomda Részvénytársaság“ gyorsajtaján.